

ρεάλια ως άνωθεν γράφομε και είναι καλά δοσμένα / και δια τὸ ἀληθὲς τῆς
 περὶ τούσας πιτροπικῆς ἐβάλαμε και τοὺς κάτωθεν ἀξιόπι / στους μαρτύρους. "Οθεν
 και ἡ ἀφεντία σου θέλεις κρατήσεις τὴν ἴδια κόπια ποὺ φέρνει ὁ λεγόμενος κύρ
 Γεώργης αὐτοῦ δια καούτζιό σας εἰς κάθεν καιρόν —
 — Γεώργης ὁ Τάγαρης μάρτυρας στᾶνωθε ++
 — Γεώργης Ταπλισίας μάρτυρας στὰ ἄνωθε —
 — Νικολέτος Θεολογίτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε και Ἰωάννης Σταπά / κος μαρτυρῶ
 τὰ ἄνωθε και ἔγραψα ἐγὼ Γιάκουμος / τοῦ καραβοκύρη και για λόγου τότε
 και μαρτυρῶ και ἐγώ.
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

275

Κληρονομικὴ σύμβαση

φ. 156^ε

/ Φ. 159

/ [+ Εἰς δόξαν τ]οῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 19/
 τὴν σήμερον ἡ κερά Καλή / [...]γυνὴ τοῦ ποτὲ Μανώλη Μιλέου και θυγάτηρ ποτὲ
 Μανώλη Πασαγενίτην ἐπειδὴν / και νὰ λογαριάζην νὰ μισέψην Θεοῦ θέλοντος δια
 τὴν Μπόλη ὁμάδι με τὸ παιδάκι της τὸ ἀρ / φανὸ ὅπου ἔχειν ὄνοματιν Ἰαντώνιος
 θέλει θεληματικῶς της και με ἴδιαν της βουλή και ὁ / ρεξιν και ἀφήνει τοῦ ἀνηψιοῦν
 της τοῦ παπαῦ κύρ Ἰωάννη Φρανγγουλάκην τὸ σπίτιν της ἡγου τὸ καμαράκι / ὅπου
 ἔχειν ἀπὸ γονικόν της τὸ ἀπὸ πανωθιὸν τοῦ σπιτιοῦ τῆς ἀδελφῆς της τῆς Λαμπρινῆς
 / και σύνμπλιο τοῦ ἴδιου ἀφέντη παπαῦ τὸ ὅποιο τοῦ τὸ ἀφήνει με τὶς κοντετζιόνες
 ἐτοῦτες / τὶς κάτωθεν. "Ἡγου ἂν ἴσως και δώση της ὁ Θεὸς χάριν και ἔλθην πάλι
 εἰς κανέναν καιρόν εἰς / τὸν ντόπον της νὰ μπορῆν νὰ ἔχην πάλι τὸ σπίτιν της τὸ
 ἴδιο εἰς τὴν ἐξουσίαν της ὡς / και τὸ πρότερον και νὰ μὴν ἡμπορῆ ἡ αὐτὴν κερά
 Καλή νὰ τοῦ γυρέψην καμμιας λογῆς νοίκιν / ἢ ἄλλο δικαίωμα δια τὸ αὐτὸν καμα-
 ράκιν / ἐπειδὴ και / ἀφήνει του / νὰ τῆς κά / νει πέντε / λειτουργί / ες τὸ χρό / νο
 ἀπά / νω στὸ νοί / κι /. Εἰ δὲ πάλι ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσην και τύχην της / θάνατος
 ἐκεῖ εἰς τὴ ξενητιά τὸ ἀφήνειν παντάπασιν τὸ αὐτὸν σπίτιν τοῦ ἄνωθεν ἀ / φέντη
 παπαῦ δια τὴ ψυχὴν της νὰ τὸ ἔχην και νὰ τὸ κυριεύην και νὰ τὸ ἐξουσιάζην και νὰ
 τὸ κά / νη ὡς θέλει και βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν του και ψυχικόν του με κοντετζιόν
 νὰ τῆς κά / νη ἀποσβιῶσιν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον ἕνα σαρανταλείτουργο και νὰ

τὴν γράψην καὶ / εἰς τὴν Ἁγία Πρόθεσιν τῆς Παναγίας τῆς Ἀγαρσανώτισσας
 νὰ μνημονεύεται ἀενάως / καὶ πάλι νὰ τὴν ἐμνημονεύη ξεχωριστὰ ἕως ὅλη του τὴν
 ζωὴ διὰ νὰ ἔχῃ ἡ ψυχὴν τῆς / ἀνάπαυσιν. Εἰ δὲ πάλι λέγειν καὶ ζήσῃ τὸ παιδί τῆς
 καὶ ἔλθῃ εἰς κανέναν καιρὸν καὶ γυρέ / ψῆ τὸ ἄνωθεν σπίτιν τὸ μητρικόν του νὰ
 μπορῆν νὰ τῶχην περὸν νὰ δώνη τὴν μπρόθε / σιν καὶ τὸ σαρανταλείτουργον καὶ ὅ,τι
 ἄλλη ὁξοδὸν ἔχει ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς καμωμένην καὶ νὰ / μὴν ἤμπορῆν μήτε αὐτὸν
 νὰ γυρέψῃν καμμιᾶς λογιῆς νοίκιν / ἐπειδὴ καὶ / νᾶκανε / τίς λειτουρ / γίες / καὶ τὰ
 ἐξῆς. / Ὅθεν εἰς βε / βαίωσιν τοῦ παρόντος γραμμάτου προσκαλοῦ καὶ ἀξιόπιστους
 μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος. — —
 / — Ἰωάννης Μπερνόρος μάρτυρας τὰ ἄνωθε +++
 / — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

276

Προικοσύμφωνο

φ. 156^v

/ Φ 159 +

/ + Εἰς δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς
 [ὑπερευλο] / γημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.
 1692/ ἐ[ν μηνί Ὀκ.] / τωβρίου 8/ εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερα Κυριακῆς γυνῆς τοῦ Γλου-
 μάκην Λουρδῆ ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερ[ᾶ] / Κυριακῆ καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ
 Μαθαῖος τοῦ Καραβοκυράκη ὁ Μυκονιάτης / πέφτουν / σὲ / συμφωνί / α ὑπανδρίας
 καὶ θέλου καὶ κάνου τὰ παρόντα μέρην ὅπως σὺν Θεῶν ἀγίων νὰ πάρη γαβρὸν / ἡ
 αὐτὴν ἄνωθεν κερὰ Κυριακῆ τὸν ἄνωθεν κύρ Μαθαῖον εἰς τὴν κόρη τῆς τὴν Καλὴ
 εἰς ἄν / δρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν
 καὶ ἀπο / στολικὴν ἐκκλησίαν οὕτως καὶ ὁ αὐτὸς κύρ Μαθαῖος θέλει τὴν αὐτὴν κερὰ
 Καλὴ εἰς γυναῖ / καν του νόμιμην καὶ εὐλογητικὴν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νό-
 μους καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἐν πρώτοις / δίνει ἡ ἄνωθεν κερὰ Κυριακῆ τῆς κόρης τῆς
 καὶ τοῦ γαμπροῦ τῆς τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη / τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
 καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς ἔπειτα εἰς ὄνομα προῖκας ἀρχὴν / — εἰκόνες δύο τὴν Παναγία
 καὶ τὸν Ἁγιὸν Γεώργιο ἔπειτα τὸ σπίτιν τὴν κάμαρα ὅπου / κάθεται τὴν σήμερον.
 Ἀκόμη καὶ τὸ ἄλλο σπίτι τὸ ἀργαστηράκιν τὸ κατάγναντα τῆς κάμαρας / τὸ σύν-
 μπλιο τῆς Σάντα Μαρίας καὶ μπάκον ἕνα / καὶ κασέλα μία — ἔτιν / τιλάρι / ἕνα /